

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoP/66/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617205118
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5617205118.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu - sudcov JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, vo veci starostlivosti súdu o maloletú M. V. X., nar. XX.X.XXXX, bytom u matky, maloletá zastúpená kolíznym opatrovníkom - Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, malotej dcéry rodičov: matka - V. T., nar. XX.X.XXXX, bytom N. I. XX, v zastúpení právne advokátom JUDr. PaedDr. Róbertom Monsbergerom Kozákom, so sídlom U. XX, N. Y., otec - E. X., nar. XX.X.XXXX, bytom M. XXX/X/X, W. A., bývajúcí t. č. T. G. Y. XX, W. A., o zvýšenie výživného, zmenu úpravy rodičovských práv a povinností k dieťaťu, na základe odvolania matky proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 1P/128/2017- 140 zo dňa 19. júna 2018, takto

rozhodol:

M e n í rozsudok súdu prvej inštancie :

- vo výroku II. o zameškanom výživnom tak, že nedoplatok výživného za obdobie od 20.6.2017 do 30.6.2018 v sume 247,32 eur na maloletú M. V. X., nar. XX.X.XXXX povoľuje otcovi splácať v splátkach po 20 eur mesačne spolu s bežným výživným počnúc právoplatnosťou rozsudku k rukám matky, pod stratou výhody splátok nezaplatením čo i len jednej splátky.

P o t v r d z u j e rozsudok vo zvyšku.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej iba „okresný súd“) odvolaním napadnutým rozsudkom vyhovel čiastočne návrhu matky a výživné zvýšil na maloletú M. V. zo sumy 80 eur na 100 eur mesačne počnúc 20.6.2017 (výrok I.). Zameškané výživné za obdobie od 20.6.2017 do 30.6.2018 v sume 247,32 eur povolil otcovi splácať v splátkach po 10 eur mesačne spolu s bežným výživným, so splatnosťou prvej splátky v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozsudku, pod následkom straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky (výrok II.). Návrh matky o zvýšenie výživného vo zvyšnej časti zamietol (výrok IV.). Vo výroku III. okresný súd vymedzil konkrétny rozsah stretnutí otca s maloletou v období letných prázdnin každý rok, v období vymedzených mesiacov (január, február, marec, apríl, máj, október, november) od 15:00 hod. v piatok do 17:00 hod. v nedeľu, každý druhý víkend počas mesiacov september, december a jún od 15:00 hod. v piatok do 17:00 hod. v nedeľu, počas jarných prázdnin každý páry rok od 9:00 hod. pondelka do 17:00 hod. stredy, každý nepáry rok od 9:00 hod. štvrtka do 17:00 hod. nedele, počas zimných prázdnin každý páry rok od 9:00 hod. dňa 20.12. do 17:00 hod. dňa 25.12. a každý nepáry rok od 9:00 hod. dňa 26.12. do 17:00 hod. dňa 2.1. nasledujúceho kalendárneho roka. Otcovi uložil súd povinnosť malotej dieťa prevziať pred jeho bydliskom a po skončení styku dieťa matke odovzdať späť, matka je povinná malotej na styk s otcom pripraviť a styk otcovi umožniť. Vo

výroku V. súd žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania. V zmysle konštatovaných zmenených úprav : výšky výživného, rozsahu stretnutí otca s maloletou zmenil okresný súd aj pôvodné rozhodnutie - rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 1P/168/2015-67 zo dňa 21.6.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 5CoP/65/2016-92 zo dňa 29.11.2016.

2. Z pohľadu zistených zmenených pomerov vychádzajúc z ustanovenia § 78 ods. 1 Zákona o rodine považoval okresný súd za primerané zvýšiť výživné iba čiastočne zo sumy 80 eur na 100 eur mesačne počnúc 20.6. 2017, t.j. odo dňa kedy matka doručila súdu návrh a vo zvyšku nad 100 eur do 150 eur mesačne vyhodnotil návrh matky za nedôvodný.

3. Pri právnom posúdení veci okresný súd vychádzal z ustanovenia § 78 ods. 1, § 75 ods. 1 v aplikácii s ustanovením § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5 Zákona o rodine.

4. Vykonaným dokazovaním zistil, že v dobe pôvodnej úpravy matka mala vyživovaciu povinnosť nielen k maloletej, ale aj k maloletému synovi Y. Q., nar. XX.XX.XXXX (k uvedenému dieťaťu jeho otec prispieval výživným 100 eur mesačne) bola na rodičovskej dovolenke a jej príjem pozostával z rodičovského príspevku a z poberaných prídavkov na dve maloleté deti. Počet vyživovacích povinností matky sa nezmenil. Ukončila rodičovskú dovolenku, od 1.7.2017 sa zamestnala v Ústrednej vojenskej nemocnici SNP, Ružomberok a jej priemerný mesačný príjem za obdobie od mája 2017 do apríla 2018 podľa potvrdenie zamestnávateľa je v sume 809,15 eur, čo znamená zvýšenie príjmu oproti pôvodnému obdobiu. Medzi matkou deklarované výdavky patria napr.: 173 eur mesačne - nájomné, doprava autom do práce 110 eur mesačne, tanečnú školu platí dcére 100 eur ročne, za tábor na 1 týždeň cez prázdniny dcére zaplatí 217 eur, stravu dcére v škole 22-23 eur mesačne, za družinu 8,30 eur mesačne, cestovné dcére 15-20 eur mesačne. Matka uviedla, že plánuje zmeniť bývanie s deťmi, sťahuje sa kvôli práci do C., kde má rezervovaný byt v cene 52.000 eur so splátkami približne 350 eur mesačne a bude mať výdavky aj za nájom. Zmenu bývania v inom meste rieši z dôvodu, aby ušetrila na cestovnom do práce a aj, že s deťmi bude častejšie a bude im môcť venovať viac času. Potvrdila, že otec maloletej dcére prispel na nákup školskej tašky v sume 50 eur, dodala, že ona doplatila zvyšnú sumu 20 eur.

5. Mierne zvýšenie príjmu konštatoval súd v prípade otca, ktorý v dobe pôvodnej úpravy pracoval 4 hodiny denne u zamestnávateľa BTB, s.r.o. v Nových Zámkoch, dosahoval zárobok 240-250 eur mesačne, iný príjem nemal, u tohto zamestnávateľa je naďalej zamestnaný na plný pracovný úväzok s priemerným čistým príjmom 307,38 eur mesačne, vykonávali sa mu z príjmu exekučné zrážky pre Sociálnu poisťovňu, a.s. na základe dohody o zrážkach zo mzdy v celkovej sume 1.479,58 eur za obdobie od júna 2017 do mája 2018. V dôsledku vyhlásenia osobného bankrotu otcovi prestanú byť vykonávané exekučné zrážky v rámci exekučných konaní voči veriteľom a v dôsledku tejto skutočnosti ako aj otec sa vyjadril jeho príjem sa zvýši o cca 150 eur mesačne.

6. V dobe pôvodnej úpravy maloletá už navštevovala základnú školu. Od septembra 2018 nastupuje do tretieho ročníka, venuje sa školským i mimoškolským aktivitám. Matke sa zvýšili výdavky na odôvodnené potreby dieťaťa, napr. na stravu, ošatenie, obuv, hygienu, školské potreby, cestovné do školy. Maloletá sa zúčastňuje pravidelných záujmových aktivít, najmä v tanečnej škole, chodíeva na súťaže i mimo okresu miesta bydliska. Jej zdravotný stav je dobrý.

7. Vzhľadom na súhrn všetkých zistených skutočností okresný súd vyhodnotil za primerané zvýšiť výživné na maloletú o 20 eur mesačne, po takomto zvýšení považoval sumu 100 eur mesačne za proporcionálne vyjadrenie oprávnených potrieb dieťaťa vo veku 8 rokov, k pomeru k jej potrebám objektivizovaným predchádzajúcim rozhodnutím o výživnom spred dvoch rokov. Zvýšená výška výživného zodpovedá podľa názoru súdu aj možnostiam a schopnostiam otca, navyše jeho výdavky na prípadnú dopravu za dcérou sa znížia v dôsledku presťahovania sa maloletej s matkou do C., čím sa skrátí vzdialenosť medzi bydliskom maloletej a bydliskom otca cca o 30 km.

8. Vo zvyšku - t. j. nad sumu 100 eur do sumy 150 eur mesačne okresný súd návrh matky o zvýšenie výživného na maloletú zamietol ako nedôvodný.

9. Za obdobie od podania návrhu, t.j. 20.6.2017 do 30.6.2018 otcovi vyčíslil zameškané výživné vo výške 247,32 eur a túto sumu mu povolil splácať v splátkach po 10 eur mesačne spolu s bežným výživným so splatnosťou prvej splátky v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozsudku.

10. V samostatnom výroku súd vymedzil aj zmenený konkrétny rozsah stretnutí otca s maloletou dcérou.

11. Podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

12. Proti rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie matka. Jej odvolanie smeruje do výroku I. v ktorom okresný súd výživné na maloletú zvýšil na 100 eur mesačne, do výroku II. o zameškanom výživnom za obdobie od 20.6.2017 do 30.6.2018 a do výroku IV. v ktorom okresný súd jej návrh o zvýšenie výživného na maloletú vo zvyšnej časti (nad sumu 100 eur do 150 eur mesačne) zamietol. V uvedených výrokoch sa matka domáha zrušenia rozsudku a žiada v zrušenej časti vrátiť vec okresnému súdu na ďalšie konanie a na nové rozhodnutie.

13. Matka prioritne argumentuje príjmovou situáciou otca, poukazuje na to, že otec v minulosti pracoval u totožného zamestnávateľa len 4 hodiny denne a jeho čistý mesačný príjem bol 250 eur mesačne, v súčasnej dobe už pracuje na plný pracovný úväzok a napriek tomu jeho čistý príjem je iba cca 308 eur mesačne. Vyjadrila presvedčenie, že súčasný príjem otca je úmyselne uvádzaný v takejto nízkej výške, podľa jej názoru otec tak doposiaľ robil s úmyslom vyhnúť sa prebiehajúcim exekučným konaniam vedeným voči nemu ako povinnému. Od roku 2016 uplynul aj dostatočne dlhý čas na to, aby mohol dosahovať pri svojom zdravotnom stave a vzdelaní aj vyšší príjem. Otec netvrdil, že by mu pri získaní lepšie platenej práce bránil jeho zdravotný stav alebo iný objektívny dôvod limitujúci jeho uplatnenie sa na trhu práce. Matka spochybnila aj tvrdenie otca, že zamestnávateľ mu ako vodičovi neprepláca žiadne diéty ani náklady cestovného, označuje tieto tvrdenia otca za klamlivé a čisto účelové. Podľa jej názoru, s ohľadom na vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, ako aj súčasnú situáciu na trhu práce, otec objektívne môže dosiahnuť aj vyšší príjem ako tvrdených 308 eur mesačne.

14. Zdôraznila zmenené pomery na strane maloletej dcéry vyvolané jej objektívne danými potrebami, ktoré za obdobie takmer 2 rokov vzrástli vekom, zmenou stupňa vzdelávania, t.j. prechodom maloletej dcéry z predškolskej prípravy na základnú školskú prípravu. Vynakladá vyššie výdavky na všestranný fyzický a psychický vývin maloletej, vrátane uspokojovania jej bytovej potreby, všetko v celkovej výške 489,87 eur. Súdom zvýšené výživné na 100 eur podľa názoru matky vôbec nezohľadňuje nárast odôvodnených potrieb dieťaťa a výdajov súvisiacich s jej výchovou. Pri takejto výške výživného je nielenže ona zaťažená finančne viac ako otec, ale táto mesačná výška výživného vôbec nezohľadňuje ani jej osobnú starostlivosť o maloletú dcéru v zmysle § 62 ods. 4 Zákona o rodine. Hoc otec v súdnom konaní tvrdil, že nemôže platiť ňou navrhovanú výšku výživného, t.j. 150 eur mesačne, on za maloletou dcérou absolvuje cestu z W. A. do bydliska maloletej (N. I.) a späť výlučne služobným motorovým vozidlom, v súčasnosti býva v 4-izbovom byte s družkou momentálne nezamestnanou. Podľa názoru matky je povinnosťou otca počínať si tak, aby bol schopný si vyživovaciu povinnosť plniť i po objektívnom náraste potrieb maloletej dcéry. Iba všeobecné poukazovanie na nepriaznivú finančnú situáciu bez existencie objektívnej skutočnosti nezbavuje otca zákonnej povinnosti platiť výživné maloletej dcére.

15. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky navrhuje potvrdenie rozsudku z dôvodu vecnej správnosti. Súhlasí s čiastočným zvýšením výživného na maloletú, t.j. zo sumy 80 eur na sumu 100 eur mesačne od podania návrhu na súd a zároveň aj s vyčíslením zameškaného výživného za konkrétne vymedzené, tzv. rozhodné obdobie v sume 247,32 eur s povolením otcovi splácať uvedený nedoplatok v splátkach po 10 eur mesačne spolu s bežným výživným.

16. Otec v písomnom vyjadrení vyhodnotil odvolanie matky za nedôvodné a žiadal, aby odvolací súd jej odvolanie zamietol ako nedôvodné. Zotrvával na tom, že jeho materiálne podmienky sa nezmenili, naďalej vykonáva prácu ako vodič v rámci okresu Nové Zámky, aj v rámci Slovenska. Pracovnú zmluvu má tak postavenú, že nárok ani na diéty ani na náhradu cestovného od zamestnávateľa nemá. Pokiaľ matka namieta, že za maloletou dcérou do N. Y. chodí služobným autom, on po dohode so zamestnávateľom si určuje služobné cesty tak, aby nekolidovali s termínmi styku s maloletou dcérou, keďže on nemá vlastné motorové vozidlo, ktoré si nemôže dovoliť kúpiť z dôvodov svojej finančnej situácie. Zamestnávateľ mu umožňuje, aby sa mohol s maloletou dcérou M. stykať v termínoch, ktoré určil súd, pričom on si hradí náhradu za cesty z vlastných finančných prostriedkov. Jeho materiálne zdroje mu neumožňujú platiť vyššie výživné, v podstate tie sa výrazným spôsobom nezmenili, zostali rovnaké ako v čase rozhodovania okresného súdu. Otec vyjadril svoj súhlas s rozhodnutím súdu čo do

výšky zvýšeného výživného, čo do určeného nedoplatku ako aj do výroku o zamietnutí návrhu matky vo zvyšku, v dotknutých výrokoch žiadal potvrdenie rozsudku.

17. Kolízny opatrovník v písomnej reakcii sa stotožnil s vyjadrením otca maloletej k odvolaniu matky. Zotrvával naďalej na potvrdení rozsudku súdu prvého stupňa z dôvodu vecnej správnosti.

18. Matka v písomnej reakcii na predchádzajúce vyjadrenie otca poukazovala na to, že otec v minulosti neplatil stanovené mesačné výživné vo výške 80 eur, z tohto dôvodu podala na otca aj trestné oznámenie. Doposiaľ nezaplatil ani zameškané výživné stanovené ešte v roku 2016. Za klamlivé označila tvrdenie otca o jeho nízkom príjme a o tom, že jeho zamestnávateľ mu ako vodičovi nevypláca ani diéty ani náhrady cestovného. Navyše, nijakým spôsobom nepreukázal, že by mu objektívne príčiny bránili dosiahnuť porovnateľnú finančnú situáciu ako v období minulom, keď na výživu maloletej prispieval sumou vo výške 200 - 300 eur mesačne. S odkazom na § 62 ods. 2 Zákona o rodine poznamenala, že rozsah vyživovacej povinnosti rodičov sa neriadi princípom fakticity, ale princípom potenciality zárobkových pomerov povinného rodiča. Platí to i v súdnej veci o to viac, keď otec nijakým spôsobom nepreukázal, že by mu objektívne príčiny bránili dosiahnuť priaznivú finančnú situáciu a takisto nepreukázal ani len vôľu dosiahnuť zlepšenie svojej momentálnej finančnej situácie. Vyjadruje presvedčenie o tom, že otec dieťaťa dostatočne nevyužíva pracovné príležitosti na miesto odbornej pracovnej činnosti, ktorú by objektívne mohol vykonávať a vykonáva menej kvalifikovanú prácu.

19. V písomnom vyjadrení k vyjadreniu kolízneho opatrovníka iba stručne poznamenala, že musela na otca v minulosti podať návrh na vykonanie exekúcie, pretože neplatil súdom stanovené mesačné výživné vo výške 80 eur riadne a včas a z tohto titulu podala na otca aj trestné oznámenie. Doposiaľ jej neuhradil ani zameškané výživné určené v roku 2016.

20. Kolízny opatrovník v ďalšej písomnej reakcii k vyjadreniu matky naďalej zotrvával na potvrdení rozsudku okresného súdu v odvolaní napadnutých výrokoch z dôvodu vecnej správnosti.

21. Aj otec v ďalšom písomnom vyjadrení doručenom súdu 15.10.2018, zotrvával na svojich doterajších stanoviskách a na potvrdení rozsudku.

22. Matka v ďalšom písomnom podaní argumentuje ako v predchádzajúcich písomných podaniach potencialitou príjmu otca, ktorý podľa jej názoru nepredložil žiadne dôkazy a ani nepreukázal žiadne skutočnosti, ktoré by mu bránili dosahovať vyšší príjem. Dodala, že aj kolízny opatrovník vychádzal čisto iba z tvrdení otca na jednom jedinom súdnom pojednávaní, nepreveroval zárobkové schopnosti a možnosti otca a ani sa hlbšie nezaoberal a neskúmal, či sú jeho tvrdenia o nepreplácaní cestovných nákladov a diét zamestnávateľom pravdivé. Súhlas ustanoveného kolízneho opatrovníka s rozhodnutím súdu o výške zvýšeného výživného je preto založený len na nepreverených a ničím nepodložených tvrdeniach otca.

23. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie podala na to oprávnená účastníčka v zákonom stanovenej lehote proti rozsudku ktorému odvolanie je prípustné, nebol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (keďže v predmetnej odvolacej veci sa posudzuje otázka/otázky starostlivosti súdu o maloleté dieťa), procesným postupom podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP čiastočne, do výroku o zameškanom výživnom podľa § 388 CSP rozsudok zmenil a vo zvyšku (do výroku o zvýšení výživného, úpravy styku otca s maloletou, zamietnutia návrhu matky o zvýšenie výživného vo zvyšku a do výroku o náhrade trov prvoinštančného konania) rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

24. Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd na základe vykonaného dokazovania zohľadnil individualitu prejednávanej veci, dôsledne vyhodnotil pri zmene výšky výživného, všetky rozhodujúce okolnosti, ktoré nastali od doby pôvodnej úpravy do dňa vydania odvolaním vydaného rozsudku v pomeroch rodičov, v odôvodnených potrebách maloletej a primerane zmeneným pomerom zvýšil aj výživné na maloletú.

25. Krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil aj s písomným odôvodnením napadnutého rozhodnutia, na jeho závery poukazuje, aj sa s nimi stotožňuje. Len v záujme zvýraznenia vecnej správnosti rozhodnutia

okresného súdu považuje odvolací súd za svoju povinnosť zaujať stanovisko k niektorým vecným súvislostiam (matkou - odvolateľkou) namietaným v odvolaní.

26. Výšku výživného na maloletú v sume 80 eur mesačne a rozsah stretnutí otca s maloletou upravoval v pôvodnom rozsudku Okresný súd Liptovský Mikuláš č.k. 1P/168/2015-67 zo dňa 21.6.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 5CoP/65/2016-92 zo dňa 29.11.2016.

27. Dohody a súdne rozhodnutia o výživnom pre maloleté dieťa je možné zmeniť, ak sa zmenili pomery.

28. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich možností a schopností so zohľadnením aj potrieb maloletého dieťaťa.

29. Je jednoznačné, že maloletá od septembra 2018 nastúpila do tretieho ročníka základnej školy, v súvislosti s nástupom do vyššieho ročníka školy nepochybuje odvolací súd o tom, že sa zvýšili náklady matky v spojitosti s jej výchovou, zvýšené náklady súvisia aj s mimoškolskou aktivitou maloletej a matkou uvádzané zvýšené výdavky dieťaťa otec výrazným spôsobom nenamietal. Obdobne otec nenamietal tie životné náklady, ktoré v mesačnej výške matka vyčíslila. Ďalšou nepochybnou skutočnosťou bolo, že otec platí výživné na maloletú vo výške 80 eur mesačne a pravidelne sa s ňou podľa vymedzenej súdnej úpravy aj stretáva. Otec so zvýšením výživného zo sumy 80 eur mesačne na 100 eur mesačne súhlasil.

30. Preukázateľne sa zmenili príjmové možnosti matky, pretože kým v dobe pôvodnej úpravy bola poberateľkou rodičovského príspevku a prídavkov na dve maloleté deti, medzičasom sa vrátila do práce a jej čistý mesačný príjem pozostáva z príjmu z pracovnej činnosti okolo 800 eur mesačne. Zmena v pomeroch matky je daná v jej zvýšenom príjme, odvolací súd ale nepochybuje o tom, že je to výsledok jej osobného úsilia a snahy dosiahnuť vyšší príjem. Nemožno súhlasiť s odvolacím tvrdením matky, že okresný súd nezohľadnil mieru jej osobnej starostlivosti o dieťa, že zabezpečuje dieťaťu (aj materiálne) bývanie, pretože zmenu pomerov okresný súd posudzoval komplexne, nielen z pohľadu rodičov, ale aj z pohľadu zvýšených odôvodnených potrieb dieťaťa a navyše nevyplýva z rozhodnutia súdu, že by nezohľadnil aj osobnú starostlivosť matky o dieťa a materiálne zabezpečenie bývania dieťaťa matkou.

31. Otec pracuje u totožného zamestnávateľa, v dobe pôvodnej úpravy dosahoval nižší príjem, než v dobe aktuálnej doby, kým v dobe pôvodnej úpravy pracoval na znížený pracovný úväzok, v aktuálnej dobe prakticky pracuje na plný úväzok. Pri hodnotení zvýšeného mesačného príjmu otca v bezprostrednej väzbe aj na jeho možnosti a schopnosti platiť vyššie výživné o sumu 20 eur mesačne súd zohľadnil otcom osobne prehlásenú skutočnosť, - a to, že z dôvodu vyhlásenia jeho osobného bankrotu sa nebudú vykonávať exekučné zrážky v exekučnom konaní voči jeho veriteľom a z tohto dôvodu jeho príjem sa mesačne zvýši o 150 eur, po takejto skutočnosti určujúca aj pre okresný súd (ale aj pre odvolací súd v aktuálnom štádiu rozhodovania je) pri hodnotení možností a schopností otca platiť vyššie výživné o sumu 20 eur mesačne, suma čistého mesačného príjmu otca minimálne vo výške 450 eur. Zmenená suma výživného zodpovedá tak primerane aj zmenených príjmovým možnostiam a schopnostiam otca a adekvátne zohľadňuje aj zmenené odôvodnené potreby maloletej.

32. Matka argumentuje spôsobilosťou otca uplatniť sa v lepšie platenom zamestnaní vzhľadom na vek, zdravotný stav a vzdelanie, avšak z potenciality príjmu otca by podľa názoru odvolacieho súdu bolo možné vychádzať iba za stavu, ak by v rozhodnom období otcovi bola ponúknutá lepšie platená práca a otec bezdôvodne takúto pracovnú príležitosť (konkrétne uvádzanú a vymedzenú) odmietol prijať, prípadne v takomto pracovnom zaradení odmietol pracovať hoc možnosť mal, resp. by bol prepustený. Matka síce v odvolaní poukazuje na to, že neexistujú objektívne prekážky u otca pracovať v lepšie platenom zamestnaní, neuvádza však, či vôbec otec mal, respektíve má možnosť pracovného uplatnenia s vyšším príjmom v konkrétnej lepšie platennej pracovnej pozícii za splnenia odborných predpokladov. Zamestnávateľ je povinný pre účely súdneho konania oznamovať, uviesť pravdivé údaje o príjmových pomeroch svojich zamestnancov, zamestnávateľom predkladané listiny o príjme/ príjmoch otca v rozhodnom období korešpondujú aj s tvrdením otca o jeho mesačnom príjme, opak (v zmysle podozrení matky uvádzaných v odvolaní) totiž v konaní preukázaný nebol.

33. Pre zmenu výšky výživného nepostačuje akákoľvek zmena v pomeroch a odôvodnených potrebách maloletej, ale musí ísť o takú zmenu, ktorá výraznejším spôsobom zasiahne do pomerov dotknutých osôb, teda do pomerov osoby výživou povinnej a do pomerov na výživu oprávnenej (v danom prípade

maloletého dieťaťa). Výdajové položky existujúce v dobe pôvodnej úpravy v porovnaní s výdajovými položkami existujúcimi v rozhodnej dobe pre zmenu výšky výživného na odôvodnené potreby dieťaťa vykazujú iba mierne zvýšenie a participáciu otca na mierne zvýšených nákladoch vzhľadom na jeho zvýšený príjem okresný súd vyhodnotil podľa názoru odvolacieho súdu správne.

34. Okresný súd vyčíslil aj výšku zameškaného výživného v sume 247,32 eur za obdobie od podania návrhu matkou na zvýšenie výživného, t.j. od 20.6.2017 do 30.6.2018, teda do konca mesiaca, v ktorom okresný súd vyhlásil rozsudok,- správne. Tu odvolací súd dodáva, že výživné v dobe vyhlásenia rozsudku už aj za mesiac jún 2018 bolo splatné (otcovi bola uložená povinnosť platiť zvýšené výživné vždy do 15. dňa každého kalendárneho mesiaca) tak zameškané výživné aj za mesiac jún 2018 okresný súd správne zahrnul do celkovej sumy nedoplatku výživného.

35. Odvolací súd prijal odlišný názor ako okresný súd pri splácaní dlhu zameškaného výživného v povolených splátkach, pretože má za to, že možnosti a schopnosti otca umožňujú splácanie zameškaného výživného v splátkach po 20 eur mesačne, vzhľadom aj na ním prezentovanú okolnosť zvýšenia príjmu o 150 eur mesačne v dôsledku vyhlásenia osobného bankrotu a nadväzne tak odpadnutia exekučných zrážok v exekučnom konaní voči veriteľom. Odvolací súd zdôrazňuje, že v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky zameškaného výživného otec stratí výhodu splátok a nastupuje jeho povinnosť dlh zaplatiť naraz. Pokiaľ matka uviedla, že otec dlhuje na výživnom za obdobie ešte podľa pôvodnej úpravy, v aktuálnom konaní odvolací súd mohol riešiť nedoplatok výživného titulom rozdielu medzi pôvodnou výškou a zvýšenou sumou od podania návrhu do 30.6.2018. Prípadný dlh otca na výživnom z obdobia pôvodnej úpravy matka môže vymôcť v exekúcii.

36. V súhrne všetkých konštatovaných súvislostí zamietnutie návrhu o zvýšenie výživného vo zvyšku - nad sumu 100 eur do 150 eur mesačne malo oporu vo vykonanom dokazovaní - čo preukazuje, že v tejto časti odvolaniu matky nebolo možné vyhovieť.

37. Hoc zmenený rozsah úpravy stretnutí otca s maloletou (výrok III.) vznikol na základe vzájomného konsenzu (súhlasného stanoviska) oboch rodičov, odvolací súd vzhľadom na charakter odvolacieho konania - jeho predmetom bola vec starostlivosti súdu o maloleté dieťa, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania,- sa oboznámil aj s touto časťou rozhodovania vo výroku III., vyhodnotil ako vecne správny a potvrdil ho, keďže vyjadruje nielen zhodne prejavené súhlasné stanovisko oboch rodičov (čo má v obdobnom type konania prioritu pre súd) ale zodpovedá aj najlepšiemu záujmu maloletého dieťaťa udržiavať pravidelný kontakt (aj budovať vzťah) aj s druhým rodičom.

38. V súvisiacom výroku o náhrade trov prvoinštančného konania rozhodovanie okresného súdu je v súlade s aplikovanou procesno - právnou úpravou.

39. Podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 Civilného mimosporového poriadku odvolací súd žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pretože jeho predmetom bola vec starostlivosti súdu o maloleté dieťa a v takomto type konania jeho účastníci právo/nárok na náhradu trov nemajú. Napokon odvolací súd nezistil ani dôvod rozhodovania o trovách odvolacieho konania výnimkou z ustanovenia § 52 Civilného sporového poriadku.

40. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody), čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia uznesenia v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa § 429 ods. 1 CSP neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.